

Når fødevarerministeren uddelegerer sine beføjelser til en institution under ministeriet, kan der med bestemmelsen fastsættes regler om klageadgang, herunder om at klageadgangen afskæres.

For så vidt angår klageadgang, er der med formuleringen givet adgang til helt eller delvist at afskære klageadgangen. Som altovervejende hovedregel vil toinstansprincippet ikke blive fraveget, og klageadgangen tænkes udelukkende afskåret i de situationer, hvor der er tre instanser.

Hvis klageadgangen ikke afskæres, kan indsendelse og behandling af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmulighed, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet en klage. Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for borgerne, at en myndighed har hjemmel til remonstration.

Til stk. 2

Med forslaget til stk. 2, kan fødevarerministeren delegere sine beføjelser efter loven til en statslig institution uden for ministerområdet, således at administrationen kan tilrettelægges hensigtsmæssigt uanset ministertilhørsforhold. Hjemlen til uddelegering af kompetence har ikke på nuværende tidspunkt noget konkret anvendelsesområde. Bestemmelsen blev som det fremgår ovenfor indsat i den gældende lov som konsekvens af den ressortfordeling, der blev fastlagt ved oprettelsen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Til § 11

Til stk. 1

Med den foreslåede bestemmelse gives der adgang til, at myndigheden kan foretage tvangsindgreb uden retskendelse, idet der er tale om kontrolforanstaltninger, og en domstolsprøvelse derfor i overvejende grad vil blive af formel karakter. En tilsvarende hjemmel findes i den gældende lovs § 3.

Det fremgår af bestemmelsen, at tvangsindgreb kun kan finde anvendelse, hvis det skønnes nødvendigt for løsning af opgaver efter denne lov eller EU-reguleringen. Det almindelige proportionalitetsprincip indebæ-

rer, at myndigheden til enhver tid er forpligtet til at anvende den mindst indgribende reaktion, som er tilstrækkelig til opnåelse af formålet.

Det har været overvejet at indskrænke anvendelsesområdet for bestemmelserne om kontrolbesøg m.v. Af hensyn til muligheden for at kontrollere, at reglerne for f.eks. ammoniumnitratgødning eller andre produkter omfattet af loven, der kan udgøre en sikkerhedsfare, herunder fare for den offentlige sikkerhed, er overholdt, og af hensyn til en eventuel fremtidig kontrol med tungmetaller og lignende, er det imidlertid nødvendigt at bibeholde hjemlen. Det vurderes ikke at være hensigtsmæssigt at indskrænke hjemlen.

Med hensyn til de lokaliteter, hvor de kontrollerende myndigheder har adgang til at efterse dokumenter m.v., gælder det, at det f.eks. for mellemlandere og mindre virksomheder ofte ikke vil være muligt at foretage en opdeling i en forretningsmæssig del og en privat del.

En anden forudsætning for at kunne udføre en effektiv kontrol er, at myndighederne har ret til at gøre sig bekendt med de af loven omfattede personer, virksomheders m.v. skriftlige materiale, herunder materiale i elektronisk form i det omfang, det er nødvendigt for administration og kontrol i henhold til loven og til forordningsbestemmelser omfattet af lovens område. I en række tilfælde vil formålet med den offentlige kontrol forspildes, hvis kontrolmyndigheden skulle afvente retskendelse før, at kontrollen kan gennemføres.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer. Denne lov indeholder bl.a. regler om myndighedernes pligt til at give underretning til vedkommende borger eller virksomhed forud for et tvangsindgrebs gennemførelse, samt om den fremgangsmåde, forvaltningsmyndighederne skal følge ved iværksættelse af tvangsindgreb uden for strafferetsplejen (kontrolbesøg m.v.).

Bestemmelsen forventes kun undtagelsesvis at blive bragt i anvendelse.

Til stk. 2

Det fastslås med bestemmelsen, at politiet om nødvendigt skal yde bistand ved kontrollen. Bestemmelsen svarer til bestemmelser i anden lovgivning inden for Fødevarerministeriets område.

Til stk. 3

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3 skal den, der er omfattet af reglerne i loven, efter anmodning